

«Η «τρομοκρατία του θρόνου» είναι μια γερμανική όπεράντα με αρκετό γερμανικό χαρακτήρα, δηλ. αρκετόν αισθηματισμό και προσθέτως περιέχει αρκετά κομμάτια νότια. Έχει μετ' ελαφρή απόκλιση, ως μουσική, πρόστην όπερά—καμία και διεσκέδασα να συλλαμβάνω έναν—έναν τους ήθοποιούς της υπέρτατης Δράμαλη πόσον κακοί, πόσον ανεπαρκείς δηλ. τραγουδισταί είναι. Ούδεις, εξαιρέσει της κ. Πέπι Ζάμπια και ταύτης με ολίγην προουπάθειαν, έχει τόσην φωνήν, εις τον θιασμόν δονη ζητεί η παρτετούρα του έργου αυτού. Έχεις την εντύπωσιν επί τρις ώρας ότι η νότιος του ρόλου ενός έκαστου έχουν άρπαγμένους από τα μαλλιά τους ήθοποιούς και τους στροβιλίζουν εις το κενόν. Και είναι κατάφανε εις τον θεατήν πόσον η γυμναστική αυτή βάζει εις μισθόριον και πόσον τρομοκρατεί έκείνους που κινούνται πάνω στην σκηνή σ' αυτό το έργο.

«Ο κ. Μπέρτσος έκαμε μετ' τελείως άποτυχημένην εμφάνισιν. Του άξαρξισαν ο ρόλος τα μαλλιά. Κρίμα. Ητο άξιος, άποσθήποτε καλλιτέρας τύχης. Ίδιον μαρτύριον διά την δ. Μίτσι Σόμπερτ. Άγών να βγάλη φωνή, αλλά ποδ φωνή!

Μόνη έμεινε θριαμβούχος (ίσως περισσότερο από τον νότιον της σχετικώσεως, του συμπαιρώτου της Άίνσφάν) η κ. Πέπι Ζάμπια. Άλλ' αυτή επί τέλους είναι καλλιτέχνις μοναδική και υπό τον όρον να μη μάς βαναβαίγη της γάμπας της άκάλυπτος από φουστάν; της συγχωρούμε και την έντελώς ελαφράν άλλωστε, σχεδόν ανεπαίσθητον, φωνητικήν ανεπαρκείαν της στ' αυτόν τον ρόλον. Τα γέλια της της δ' πράξεως και μόνον άξίζουν όλη την θρασύα που της χαρίζουμε.

Εν έλλείψει θεατρικής Σχολής, συνιστώ θερμά εις όλους τους Έλληνας ήθοποιούς, να πάν να την θαυμάσουν γελώσαν επί πέντε λεπτά της ώρας, εις είκοσι πέντε διαφορετικές κλίμακας επάνω. Ηθάς μουσικός είναι αυτό πράγμα, το γέλιο—κόρυφος της Ζάμπια, μετ' πρωτότυπη μουσική συμφωνία, διά την έλεγος. Είκοσι, μαζί αυτήρια από έκλεκτόν μπακαρά σπάνιον εμπρός σου εξακολουθητικώς, επί πέντε λεπτά. Είναι έρωτευμένη και γελά το άπειρο κρύσταλλο της έρωτικής μέθης. Σου μεταδίδει την μέθην αυτήν! Δέν βρίσκω έπαινον μεγαλειότερον είναι καλλιτέχνις μεγάλης σπανίας ράτσας, λαμπρά δέ μετ' Γερμανικήν ύπομονήν γυμνασμένη. Ό γέλιο της αυτό σου κάνει καλό και ως φυσική αίσθησις πλέον. Νουμίζεις πως ένα μεγάλο σφουγγάρι σου καθαρίζει και μετά σ'α στήθη σου, θρουιές αίφνιδιες εισέρχουν εις το σώμα σου, άνακουφίζουσι σάν να έρρόφιες άκανιστές γρανίτες. Και χολολίθς να έχης διά σου τον ρίξη!

«Ο κ. Τριχάς και Δράμαλης, συγγνώμην για την κοινωνικήν, άριστοι. Ο κ. Ίκτρού και καλλιτέρας. Μά λίγο.

«Η σκηνογραφία της δ' πράξεως άλωοιδίλου έπαρχώτικη, μ' άκτινο το άκρετάρο κασοκρέβετο.